

Pozdrav Svetog Oca na trgu pred Bazilikom vjernicima okupljenima na Trgu sv. Petra

Draga braćo i sestre, dobra večer! Dobrodošli!

Vrlo bratski, vrlo topao pozdrav svima vama. Hvala vam na vašoj prisutnosti, što ste se odazvali ovom pozivu, ovom pozivu da se ujediniimo svojim glasovima, svojim srcima i svojim životima kako bismo molili za mir. Svi imamo mir u svojim srcima. Neka mir istinski vlada cijelim svijetom i neka budemo nositelji ove poruke.

Bog nas sluša, Bog nas prati! Isus nam je rekao da gdje su dvoje ili troje okupljeni u njegovo ime, on je prisutan s njima. U ovim danima uskrzne oktave duboko vjerujemo u prisutnost uskrslog Isusa među nama.

Sada, ujedinjeni u molitvi svete krunice, moleći za zagovor naše Majke Marije, želimo reći cijelom svijetu da je moguće graditi mir, novi mir; da je moguće živjeti zajedno sa svim ljudima svih religija, svih rasa; da želimo biti učenici Isusa Krista ujedinjeni kao braća i sestre, svi ujedinjeni u svijetu mira.

Molite s nama! Hvala vam na vašoj prisutnosti! Neka vas Bog prati vas i vaše voljene danas i uvijek.

Dajem vam svoj blagoslov odavde, a zatim ćemo zajedno moliti iz Bazilike, a možete pratiti na ekranima. Još jednom hvala na vašoj prisutnosti.

Hvala svima i želim vam dobru molitvu.

Razmišljanje Svetog Oca Lava XIV. na molitvenom bdijenju za mir 11. 4. 2026.

Draga braćo i sestre,

Vaša molitva izraz je one vjere koja, prema Isusovoj riječi, može pomicati planine (usp. Mt 17,20). Hvala vam što ste prihvatili ovaj poziv, okupljajući se ovdje na grobu svetog Petra i na tolikim drugim mjestima diljem svijeta kako biste zazvali mir. Rat razdvaja, nada ujedanjuje. Oholost gazi, ljubav uzdiže.

Idolopoklonstvo zasljepljuje, živi Bog osvjetljava. Malo vjere, mrvica vjere, najdraži moji, dovoljno je da se zajedno, kao čovječanstvo i s čovječanstvom, suočimo s ovim dramatičnim časom u povijesti. Molitva, doista, nije utočište za bijeg od naših odgovornosti, niti je anestetik za izbjegavanje boli koju oslobađa tolika nepravda. Umjesto toga, ona je najbesplatniji, univerzalni i najeksplozivniji odgovor na smrt: mi smo narod koji već ustaje! U svakome od nas, u svakom ljudskom biću, unutar nji Učitelj uči miru, potiče nas na susret, nadahnjuje molitvu. Podignimo onda pogled! Ustanimo iz ruševina! Ništa nas ne može zatočiti u unaprijed određenoj sudbini, čak ni u ovom svijetu gdje se čini da nema dovoljno grobova, jer nastavljamo razapinjati, uništavati život, bez prava i bez milosti.

Sveti Ivan Pavao II., neumorni svjedok mira, s emocijama je rekao u kontekstu iračke krize 2003.:

„Pripadam onoj generaciji koja je proživjela Drugi svjetski rat i preživjela. Imam dužnost reći svim mladima, onima mlađima od mene, koji nisu imali to iskustvo: 'Nikad više rat!', kao što je rekao Pavao VI. prilikom svog prvog posjeta Ujedinjenim narodima. Moramo učiniti sve što je moguće! Dobro znamo da mir pod svaku cijenu nije moguć. Ali svi znamo koliko je velika ta odgovornost“ (Anđeo Gospodnji, 16. ožujka 2003.). Večeras njegov apel, tako aktualan, činim svojim vlastitim.

Molitva nas uči djelovati. U molitvi se ograničene ljudske mogućnosti ujedanjuju s beskonačnim Božjim mogućnostima. Misli, riječi i djela tada prekidaju demonski lanac zla i stavljaju se u službu Kraljevstva Božjega: Kraljevstva u kojem nema mača, nema truta, nema osvete, nema trivijalizacije zla, nema nepravedne dobiti, već samo dostojanstvo, razumijevanje i oprost. Ovdje imamo prepreku tom deliriju svemoći koji oko nas postaje sve nepredvidljiviji i agresivniji. Ravnoteža ljudske obitelji teško je narušena. Čak je i sveto Ime Boga, Boga života, uvučeno u diskurse o smrti. Svijet braće i sestara s jednim Ocem na nebu nestaje, a stvarnost, kao u noćnoj mori, naseljavaju neprijatelji. Prijetnje se osjećaju posvuda, umjesto poziva na slušanje i susret. Braćo i sestre, oni koji mole svjesni su vlastitih ograničenja; ne ubijaju i ne prijete smrću. Umjesto toga, oni koji su okrenuli leđa živome Bogu robovi su smrti, da bi sebe i vlastitu moć učinili nijemim, slijepim i gluhim idolom (usp. Ps 115,4-8), kojemu žrtvuju svaku vrijednost i očekuju da im cijeli svijet priklješti koljena.

Dosta idolopoklonstva sebi i novcu! Dosta pokazivanja sile! Dosta rata! Prava snaga očituje se u služenju životu. Sveti Ivan XXIII., s evanđeoskom jednostavnošću, napisao je: "Svi imaju koristi od mira: pojedinci, obitelji, narodi, cijela ljudska obitelj." I ponavljajući lapidarne riječi Pija XII., dodao je: "Ništa se ne gubi s mirom. Sve se može izgubiti s ratom" (Enciklika Pacem in Terris, 62).

Stoga ujediniimo moralne i duhovne energije milijuna, milijardi muškaraca i žena, starih i mladih, koji danas vjeruju u mir, koji danas biraju mir, koji liječe rane i popravljaju štetu koju je ostavila ludost rata. Primam mnoga pisma od djece iz sukobljenih zona: čitajući ih, čovjek s istinom nevinosti opaža sav užas i nečovječnost postupaka kojima se neki odrasli ponosno hvale. Poslušajmo glasove djece!

Draga braćo i sestre, zasigurno vođe naroda imaju obavezne odgovornosti. Vičemo im: stanite! Ovo je vrijeme za mir! Sjednite za stolove dijaloga i posredovanja, a ne za stolove gdje se planira ponovno naoružavanje i razmatra smrt! Međutim, postoji jednako velika odgovornost za sve nas, muškarce i žene iz toliko različitih zemalja: golemo mnoštvo koje odbacuje rat, djelima, a ne samo riječima. Molitva nas obvezuje da preobratimo ono što je ostalo od nasilja u našim srcima i umovima: preobratimo se u Kraljevstvo mira koje se gradi iz dana u dan, u domovima, školama, susjedstvima, građanskim i vjerskim zajednicama, vraćajući tlo od polemika i rezignacije prijateljstvom i kulturom susreta. Vratimo se vjeronj u ljubav, umjerenost i dobru politiku. Obrazujmo se i sudjelujmo u njima iz prve ruke, svaki odgovarajući na svoj poziv. Svatko ima svoje mjesto u mozaiku mira!

Krunica, kao i drugi drevni oblici molitve, ujedinila nas je večeras u svom redovitom ritmu, temeljenom na ponavljanju: mir tako stvara prostor, riječ za riječju, gesta za gestom, kao što se stijena erodira kap po kap, kao što na tkalačkom stanu tkanje napreduje pokret za pokretom. To su duga vremena života, znak Božje strpljivosti. Ne smijemo biti preplavljeni ubrzanjem svijeta koji nije siguran što juri, kako bismo se vratili služenju ritmu života, skladu stvaranja i zacijelili svoje rane. Kao što nas je papa Franjo naučio, „trebaju nam majstori mira, spremni pokrenuti procese iscjeljenja i obnovljenog susreta s domišljatošću i smjelošću“ (Fratelli Tutti, 225). Doista, postoji „arhitektura“ mira, u koju interveniraju različite institucije društva, svaka prema svojoj kompetenciji, ali postoji i 'umijeće' mira koje nas uključuje“ (ibid., 231).

Draga braćo i sestre, vratimo se kući s ovom predanošću da uvijek, neumorno molimo i dubokom obraćenju srca. Crkva je veliki narod u službi pomirenja i mira, koji nepokolebljivo napreduje, čak i kada odbacivanje logike rata može dovesti do nerazumijevanja i prezira. Ona proglašava Evanđelje mira i uči nas da se pokoravamo Bogu, a ne ljudima, posebno kada se radi o beskonačnom dostojanstvu drugih ljudskih bića, ugroženih stalnim kršenjima međunarodnog prava. „U cijelom svijetu poželjno je da svaka zajednica postane 'kuća mira', gdje učimo smirivati neprijateljstvo dijalogom, gdje se prakticira pravda i čuva oprost. Danas više nego ikad, zapravo, trebamo pokazati da mir nije utopija“ (Poruka za 59. svjetski dan mira, 1. siječnja 2026.).

Braćo i sestre svakog jezika, naroda i nacije: mi smo jedna obitelj koja tuguje, nada se i ponovno ustaje. „Nikad više rat, avantura bez povratka, nikad više rat, spirala tuge i nasilja“ (Sv. Ivan Pavao II., Molitva za mir, 2. veljače 1991.).

Ljubljeni, mir neka je sa svima vama! To je mir uskrslog Krista, plod njegove žrtve ljubavi na križu. Stoga mu upućujemo svoju molitvu:

Gospodine Isuse,

ti si pobijedio smrt bez oružja i nasilja:

rastvorio si njezinu moć snagom mira.

Daruj nam svoj mir,

kao što si to učinio nesigurnim ženama na uskrsno jutro,

kao što si to učinio skrivenim i prestrašenim učenicima.

Pošalji nam svog Duha,

dah koji daje život, koji pomiruje,

koji protivnike i neprijatelje čini braćom i sestrama.

Nadahni u nama povjerenje Marije, tvoje majke,

koja je stajala slomljenog srca pod tvojim križem,

čvrsta u vjeri da ćeš se ponovno dići.

Neka ludilo rata prestane

i neka Zemlju brinu i obrađuju oni koji još uvijek

znaju stvarati, štititi i voljeti život.

Usliši nas, Gospodine života!